

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319203228
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319203228.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov - matka Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, P., právne zastúpená: JUDr. Peter Pohančenič, advokát so sídlom K. XX, P. a otec S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. J. G. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. novembra 3215, Čadca, o zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 14P/60/2019-72 z 27. apríla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s jeho uznesením č.k. 14P/60/2019-78 zo 07. mája 2020 p
o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 12P/15/2017-261 z 27.03.2019, v časti úpravy styku tak, že matka maloletého S. I., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“) je oprávnená sa s ním stretávať:

- každý párný týždeň v čase od piatka od 17.00 hod. do nedele do 16.00 hod.,
- počas vianočných sviatkov každý párný rok v čase od 24. 12. od 09.00 hod. do 25. 12. do 15.00 hod. a každý nepárný rok v čase od 25. 12. od 15.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. a
- počas letných prázdnin každý rok druhý júlový týždeň od pondelka od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a druhý augustový týždeň od pondelka od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. (výrok I.). Otcovi uložil povinnosť maloletého na styk pripraviť a styk matke s maloletým umožniť. Matke uložil povinnosť maloletého otcovi vrátiť v stanovenom čase v mieste bydliska maloletého (výrok II.). Návrh matky na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu zamietol (výrok III.). Následne uznesením č. k. 14P/60/2019-78 zo 07. mája 2020 rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadnemu z účastníkov ho nepriznal.

2. Matka sa návrhom doručeným okresnému súdu 06.12.2019 domáhala zmeny úpravy práv a povinností k maloletému tak, že tohto žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti a otca zaviazat povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne a upraviť styk otca s maloletým. Tvrdila, že maloletý si želá návrat do jej osobnej starostlivosti, pričom vzhľadom na jeho vek je schopný vysloviť a odôvodniť svoje potreby a želania, preto je nutné prihliadať na jeho rozhodnutie. Ako ďalší dôvod uviedla, že od posledného rozhodovania súdu, ktorým bol maloletý zverený do starostlivosti otca absolvovala ústavné psychiatrické liečenie vo Fakultnej nemocnici v Žiline, z ktorého bola prepustená do ambulantnej liečby, okrem toho podstúpila aj vyšetrenie u klinického psychológa. Aktuálny zdravotný

stav jej umožňuje vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého. Otec s návrhom matky nesúhlasil, najmä vzhľadom na jej zdravotný stav.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine (ďalej „ZR“), § 36 ods. 1 veta prvá, druhá a štvrtá ZR, § 26 a § 25 ods. 1 ZR. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že o úprave práv a povinností rodičov k maloletému bolo naposledy rozhodované rozsudkom z 27.03.2019. Uvedeným rozhodnutím súd zmenil úpravu práv a povinností k maloletému (ktorý bol v tom čase zverený do starostlivosti matky) tak, že tohto zveril do osobnej starostlivosti otca a matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 50 eur mesačne, povolil jej zameškané výživné splácať v splátkach a upravil styk matky s maloletým tak, že táto je oprávnená stretávať sa s maloletým každý páry týždeň od soboty od 09.00 hod. do nedele do 16.00 hod. V záujme maloletého bolo, aby osobnú starostlivosť o neho zabezpečoval otec, lebo psychický stav matky sa javil ako menej vhodný pre zabezpečenie výlučnej starostlivosti. Psychiater u nej diagnostikoval zmiešanú poruchu osobnosti, kedy boli prítomné príznaky emočnej nestability, výkyvov afektívnej oblasti, paranoidné rysy v zmysle podozrievavosti, vzťahovačnosti, súsp. konšpirácii, kverulantnými postojmi s tým, že pokiaľ nebude liečená môže dochádzať k dekompenzácii jej stavu. V tomto období matka opakovane v priebehu konania menila pobyt, nespolupracovala s kolíznym opatrovníkom a nemala vytvorené stabilné výchovné prostredie. Porovnaním s aktuálnym stavom, okresný súd konštatoval, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu úpravy styku matky s maloletým, ale neodôvodňuje zmenu zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti. Pozitívne hodnotil skutočnosť, že matka vyhľadala odbornú pomoc a začala sa liečiť. Z predložených lekárskejších správ však podľa jeho názoru nemožno konštatovať, že by sa psychický stav matky zlepšil do takej miery, aby sa dokázala riadne a plnohodnotne postarať o maloletého. Naďalej je u matky nutná liečba, má nízku toleranciu záťaže. Spí na liekoch, je unavená, plačlivá. Emotívny doprovod je u matky znížený, ladenie je depresívne. Sú u nej poruchy nálad, lakrimozita (plačlivosť), nerozhodnosť, únavnosť. Okresný súd poukázal na poslednú lekársku správu z 05.03.2020, z ktorej vyplýva, že naďalej je nutná liečba matky a pretrváva aj znížená tolerancia záťaže. Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom maloletého a konštatoval, že počas výsluchu neprezentoval matkou tvrdený postoj, že by chcel byť s ňou. Z rozhovoru s maloletým vyplynulo, že má pozitívny vzťah k obojmu rodičom, vedel vymenovať dobré vlastnosti, ktoré sa mu na matke a otcovi páčia, zlé vlastnosti uviesť nevedel. Aktuálny stav, keď žije s otcom a s matkou sa stretáva, vnímal pozitívne. Niekedy, keď odchádza od matky je mu smutno, aj plače, okresný súd však konštatoval, že vzhľadom na jeho vek, je to prirodzené. Po príchode otcovi po pár minútach sa aklimatizuje a jemu dobre. Okresný súd ďalej zistil, že matka sa začala aktívne s maloletým stretávať až v decembri 2019, pričom počas konania vyplynulo, že zubnú kefku mu kúpila až v apríli 2020. Táto okolnosť sa podľa okresného súdu môže javiť na prvý pohľad ako banalita, avšak ak je takýchto maličkovstí viac, v konečnom dôsledku môžu spôsobiť nedostatočnú starostlivosť. Matka zlyhala v tak jednoduchej veci ako je kúpenie zubnej kefky, ak by to bolo raz, môže sa to stať každému, ale maloletý u nej trávil dva víkendy v mesiaci a v podstate nemal zubnú kefku 4 mesiace. Zároveň matka nemá pre maloletého ani žiadne oblečenie. Tento je dva dni v tom oblečení, v ktorom prišiel od otca, ktorú okolnosť prezentoval nielen otec, ale súd to mal potvrdené aj cez výsluch maloletého. Ďalej okresný súd uviedol, že matka má síce zabezpečené bývanie, nájom jej však platí jej starší syn. Matka isté obdobie ani riadne neplatila výživné a zameškané výživné neplatí vôbec. Poukázala síce na skutočnosť, že jej dvaja plnoletí synovia maloletému kúpili rôzne veci, ale vlastne suplovali len to, čo mala robiť matka. Vzhľadom na tieto zistenia, okresný súd konštatoval, že matka sama potrebuje istým spôsobom pomoc na zabezpečenie bežného fungovania, pričom má šťastie, že jej plnoletí synovia sa o ňu starajú. Maloletý je však vo veku, kedy potrebuje nad sebou dohľad a usmernenie od dospelého rodiča, ktorý riadne zabezpečí jeho osobnú starostlivosť. Pripustil, že keď bude maloletý starší a samostatnejší a potreba osobnej starostlivosti nebude taká intenzívna ako v aktuálnom veku, je možné uvažovať aj o prípadnom zverení maloletého do starostlivosti matky. Okresný súd dospel k záveru, že otec poskytuje maloletému riadnu starostlivosť, pričom aj maloletému vyhovuje situácia tak ako je aktuálne, kedy žije s otcom a s matkou sa stretáva. Uviedol, že je skôr želaním matky ako maloletého, aby bol zverený do jej osobnej starostlivosti. Zdôraznil, že vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je prvoradý záujem maloletého dieťaťa, nemôže preto uprednostniť želania a záujmy matky nad záujmami maloletého. Matka nedokáže podľa názoru okresného súdu zabezpečiť maloletému stabilné výchovné prostredie a riadnu starostlivosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrh matky na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému zamietol. Javilo sa mu však vhodné rozšíriť styk matky s maloletým, v záujme maloletého, keďže je zrejmé, že matka má so synom pekný vzťah. Rozsah styku ako to vyplýva z výroku I. napadnutého rozsudku predstavuje dohodu rodičov, ku ktorej dospeli v priebehu pojednávania, pričom žiadali, aby ju súd prevzal do svojho rozhodnutia. Keďže rozhodnutím

súdu došlo k zmene ostatného rozsudku v časti úpravy styku s maloletým, súd túto skutočnosť uviedol vo výroku rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka, navrhla rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej bol zamietnutý jej návrh na zmenu úpravy práv a povinností k maloletemu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové rozhodnutie. Uviedla, že dôvod, pre ktorý podala návrh na zmenu rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloletého, bola nielen skutočnosť, že došlo k zmene pomerov na jej strane, ktoré umožňujú zveriť maloletého do jej osobnej starostlivosti, ale aj výslovná žiadosť maloletého na zverenie do jej osobnej starostlivosti, ktoré jej tlmočil osobne počas styku a oznamoval aj písomne v SMS správach a mailovej komunikácii. Okresný súd Čadca sa rozhodol vykonať dokazovanie výsluchom maloletého na pojednávaní bez prítomnosti rodičov, a po vykonaní výsluchu im tlmočil jeho výsledok, z ktorého vyplynulo, že maloletý žiada ostať v osobnej starostlivosti otca. Matka namietala, že postup okresného súdu, ktorým vykonal výsluch maloletého bez prítomnosti rodičov, nebol správny, pretože súd mal na zistenie stanoviska maloletého dať vypracovať znalecký posudok. Výsluch maloletého sa javil ako racionálny pri vytyčovaní pojednávania, na ktorom mal byť tento vypočutý. V priebehu pojednávania sa však objavila skutočnosť, ktorá tento postup okresného súdu spochybnila. Otec maloletemu synovi pred pojednávaním povedal, že pokiaľ nebude chcieť zostať u neho, tak pôjde do detského domova. Otec túto skutočnosť priznal priamo pred konajúcou sudkyňou. Okresný súd teda nemal pristúpiť k výsluchu maloletého, ale v záujme zistenia objektívnej pravdy mal zadať vypracovanie znaleckého posudku odborne zdatnej osobe. Okresný súd počas výsluchu maloletemu nepoložil otázku týkajúcu sa vyhrážania zo strany otca, nepýtal sa maloletého na jeho pocity a obavy z tejto vyhrážky, nevysvetlil mu, že vyhrážka nie je reálna. Až po skončení výsluchu mu oznámil, že do detského domova nepôjde. Uvedené oznámenie malo jednoznačný vplyv na slobodu vyjadrenia maloletého, preto ani okresný súd jeho výsluchom nemohol zistiť objektívne skutočnosti pre svoje rozhodnutie, nakoľko maloletý mal strach povedať pravdu. Okresný súd nemá dostatočne psychologické vedomosti na zistenie skutočného názoru maloletého. Matka poukázala na vyjadrenie maloletého po pojednávaní, ktorý jej napísal: „Mama, mne povedali, že buď do ústavu alebo ku otcovi, a keď som vipovedal, až potom mi tá sudkyňa povedala, že žiadny ústav nebude, prepáč (nasleduje 46 uplakaných smajlíkov)“. „Ja chcem ísť ku tebe, fakt (nasleduje 15 smutných, uplakaných smajlíkov). Zabojuj ešte jedenkrát prosím (nasleduje 7 prosiacich zložených rúk, 7 smutných smajlíkov)“. Matka uviedla, že nejde o jej túžbu, ale o túžbu samotného maloletého, ktorý chce byť zverený do jej osobnej starostlivosti a uviesť túto skutočnosť v jeho výsluchu mu bránilo to, že nedokázal objektívne posúdiť vyhrážku otca, ktorú považoval za pravdivú. Okresný súd teda nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci a nevykonal všetky potrebné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci, čo viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnenému rozhodnutiu.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom jeho právneho zástupcu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že rozhodnutie vyšlo z konsenzu, ktorý bol dohodnutý medzi rodičmi na pojednávaní, čo je zrejme aj z nahrávky pojednávania uskutočneného na tomto súde. Zdôraznil, že nechce brániť matke v stretávaní s maloletým, avšak má za to, že lepšie výchovné prostredie je zabezpečené u neho. Syn navštevuje školu v L. J. G., kde má vybudované pevné zázemie, kamarátov, okruh spoločensky, kultúrny, sociálny. Matka sa o maloletého dlho nezaujímal, bola psychiatrickým pacientom a jej duševné zdravie nie je dostatočné, aby sa mohla plnohodnotne o syna starať. Nejaví o neho ani dostatočný záujem v čase, keď je u nej. Ako bolo preukázané na pojednávaní, maloletý si tam niekoľko dní neumýval zuby. Otec uviedol, že nerozporuje, že matka má maloletého rada a maloletý má rád matku, avšak je potrebné sledovať najlepší záujem maloletého.

6. Matka v odvolacej replike z 29.06.2020 k vyjadreniu otca uviedla, že nespochybňuje jeho tvrdenia, že maloletý má u neho vytvorené výchovné podmienky. Zároveň však konštatovala, že rovnaké výchovné podmienky má vytvorené aj u nej. Má v nájme byt so zariadením, vrátane izby pre maloletého, je zamestnaná, uhrádza všetky výdavky, absolvovala všetky liečby, ktoré jej boli odporúčané a je teda schopná sa o maloletého postarať. Otec však podľa jej názoru zabudol uviesť tú najpodstatnejšiu skutočnosť, že maloleté dieťa musí byť šťastné a spokojné v prostredí, v ktorom býva. Pri výsluchu maloletého na pojednávaní uviedla, že bola pripravená rešpektovať jeho rozhodnutie, že chce zostať vo výchove otca, pretože najlepší záujem jej syna je pre ňu najdôležitejší. Po skončení pojednávania jej však maloletý zaslal správy, v ktorých žiada, aby išiel k nej a aby ešte jedenkrát zabojovala, pretože jeho výpoveď bola ovplyvnená strachom, že pôjde do ústavu, ktorým ho strašil jeho otec. Otec sa vyjadruje, že má u neho maloletý vytvorené výchovné prostredie, avšak nevyjadruje sa, či je u neho maloletý šťastný,

spokojný, a to pravdepodobne z toho dôvodu, že tomu tak nie je. V závere matka konštatovala, že si uvedomuje, že v minulosti urobila viaceré chyby, nechce sa z nich vyvíňovať a že maloletému aj ublížila, ale vie, že sa poučila a spokojnosť maloletého je pre ňu to najcennejšie.

7. Otec v odvolacej duplike z 02.07.2020 k replike matky uviedol, že maloletého má rád, snaží sa byť dobrým otcom a byť mu oporou, podriaďuje mu všetok svoj voľný čas ako aj pracovné povinnosti a nekonal by nikdy v rozpore so záujmom maloletého. Matka však momentálne nie je psychicky pripravená starať sa o maloletého, pričom tento musí mať aj svoj režim. Ak matka tvrdí, že maloletému chýba vrúcna láska tak má za to, že tomu tak nie je, nakoľko maloletý je u neho spokojný. Nespochybňuje, že maloletý potrebuje aj matku, a preto súhlasil s rozšírením styku matky s maloletým, aby sa aj ona mohla plnohodnotne podieľať na jeho výchove a starostlivosti.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky, ani následným vyjadreniam účastníkov do času rozhodnutia odvolacieho súdu písomne nevyjadril.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania v celom rozsahu (§ 65 a § 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Hmotnoprávnou podmienkou zmeny súdneho rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohody o výkone rodičovských práv a povinností podľa § 26 ZR (citovaný v bode 8. napadnutého rozsudku) je zmena pomerov. Musí však ísť o takú zmenu pomerov, ktorá sa zásadnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania.

11. Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o tom, že nie sú dôvody na zmenu zverenia maloletého do starostlivosti matky, tieto korešpondujú s jeho právnymi závermi. Matka v podanom odvolaní nespochybňuje závery okresného súdu, že aktuálne podstupuje odbornú lekársku starostlivosť, že z predložených lekárskeho správ je zrejmé, že jej stav nie je ustálený, naďalej je emočne labilná, zle znášajúca prípadnú záťaž. Rovnako matka nespochybňovala skutkové zistenia okresného súdu, že má zabezpečené bývanie, avšak náklady na jej v značnej miere pomáhajú uhrádzať jej dospelí synovia. Rovnako matka nenamietala správnosť záverov okresného súdu o tom, že po začatí realizácie styku s maloletým, tento v čase pobytu u nej nemal dostatočne zabezpečenú zubnú hygienu, ku kúpe zubnej kefy došlo po 4 mesiacoch od začatia opätovnej realizácie styku matky s maloletým, nerozporovala, že maloletý nemá u nej oblečenie na čas jeho pobytu, ale je v oblečení, v ktorom príde od otca.

12. Matka v odvolaní kládla dôraz na želanie maloletého byť zverený do jej starostlivosti, ako aj na skutočnosť, že pre nevhodnú komunikáciu otca s maloletým pred jeho výsluchom na súde, maloletý mal obavu tento svoj názor prezentovať.

13. Úprava rodičovských práv a povinností k maloletým deťom má bezpochyby byť v záujme maloletého dieťaťa, a to v záujme jeho riadneho psychického ako aj fyzického vývoja. Nepochybne je dôležitý aj samotný názor maloletého dieťaťa k tejto skutočnosti. Dieťa má zákonom a medzinárodnými dohovormi dané právo vyjadrovať sa ku všetkým záležitostiam, ktoré sa ho týkajú. V zmysle § 38 CMP má súd povinnosť zistiť názor maloletého v konaniach, ktoré sa ho týkajú. Skutočnosť, že dieťa má právo na to, aby sa v súdnom konaní na jeho názor prihliadlo pri rozhodovaní neznamená, že názor dieťaťa súd automaticky preberie. Môže rozhodnúť aj inak, v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, ktorý nemusí byť vždy totožný s jeho predstavou.

14. Keďže Civilný mimosporový poriadok v § 38 výslovne umožňuje vypočuť aj deti, pričom výber vhodného spôsobu zistenia názoru dieťaťa závisí od veku dieťaťa a jeho vyspelosti a veľmi úzko súvisí s informovaním dieťaťa o podstatných otázkach a priebehu ako bude súd postupovať. Nosným princípom by mal byť princíp neformálnosti, nepriame zisťovanie názoru maloletého.

15. Po oboznámení sa so zvukovým záznamom súdneho pojednávania konaného dňa 27.04.2020, na ktorom bol vykonaný pohovor okresného súdu s maloletým za účelom vyjadrenia jeho názoru, dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd tento pohovor viedol dostatočne citlivo a v zmysle vyššie

uvedených zásad. Maloletý mal vedomosť o tom, čo je predmetom konania, k čomu sa má vyjadriť, pričom súd kládol dôraz na skutočnosť, že je vo vyjadrení tohto svojho názoru maloletý slobodný bez toho, že by bol braný na zodpovednosť za jeho prejavenie. Súd opakovane zdôraznil, že je to súd, ktorý vo veci rozhodne a zväži všetky okolnosti, pričom jeho rozhodnutie môže byť aj odlišné od želaní maloletého. Súd ubezpečil maloletého, že záujem o jeho osobu majú obaja rodičia, preto sa nemôže stať, že by išiel do detského domova, nakoľko ako povedala sudkyňa okresného súdu „má šťastie, že ho chcú obaja rodičia“. Súd vypočul maloletého aj k okolnostiam, či mu zo strany matky, otca alebo tretej osoby nebolo hovorené, čo má pred súdom povedať. Podľa názoru odvolacieho súdu za účelom zistenia názoru maloletého nebolo potrebné nariaďovať znalecké dokazovanie. Okresný súd ustálil, že maloletý má rád oboch rodičov, k obom má pozitívny vzťah (ktorú skutočnosť nerozporovala ani matka maloletého v podanom odvolaní). Vzhľadom na uvedené zistenia z výsluchu maloletého a skutočností ustálených na základe vykonaného dokazovania (čo sa týka pomerov na strane matky), podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zmenu doterajšieho rozhodnutia, ktorým bol maloletý zverený do starostlivosti otca, avšak sú tu okolnosti pre rozšírenie úpravy styku matky s maloletým. Týmto svojim rozhodnutím okresný súd dôsledne vychádzal z toho, že pri rozhodovaní je prvoradý najlepší záujem maloletého. Nie je možné vychádzať iba z toho, že maloletý prejavil vôľu byť pri matke. Táto skutočnosť sa odzrkadlila v rozšírení styku maloletého s matkou. Tak ako už odvolací súd konštatoval, matka nerozporovala správnosť zistení okresného súdu o jej schopnosti samostatne sa postarať o maloletého. Matka v odvolaní apelovala na obsah SMS správ, ktoré jej zaslal maloletý po súdnom pojednávaní. Z týchto SMS správ vyplýva, že maloletý má záujem byť s matkou. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým bol rozšírený styk s maloletým podľa názoru odvolacieho súdu je aj v záujme uspokojenia potrieb maloletého byť s matkou. Napriek tomu však zistenia o tom, že od posledného rozhodnutia, ktorým bol maloletý práve zlý zdravotný stav matky zverený do starostlivosti otca, nedošlo k takej zmene pomerov na strane matky, ktoré by odôvodňovali zmenu doterajšieho rozhodnutia o zverení maloletého do starostlivosti otca.

16. Na základe týchto zistení odvolací súd ustálil, že odvolanie matky nie je dôvodné a rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP, nakoľko v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)